

Crònica de la conferència sobre frau fiscal

Aquest passat divendres a la Biblioteca de Montblanc va tenir lloc el segon col·loqui-debat de la campanya Montblanc en Venda – No són retallades, són privatitzacions que organitza la CUP de Montblanc. El tema tractat va ser el frau fiscal. Es va encarregar de la conferència el periodista del setmanari la Directa i membre de COOP 57, David Fernandez.

Després d'una breu presentació a càrrec d'un membre de la Candidatura el David va començar a destriar el tema de debat.

El primer aspecte que va mencionar va ser la dificultat de posar xifres aquest tema arran de la poca estructura i la manca de recursos públics que destina l'Estat per combatre aquestes actituds. Les dades que es coneixen són extrems de l'Agència Tributària espanyola concretament de dues organitzacions d'inspectors d'hisenda que valoren que el volum de frau fiscal anual a nivell de l'estat espanyol és de 240.000 milions d'euros que representarien un volum d'impostos cotitzats a l'estat de 90.000 milions d'euros.

Aquesta dada si la comparem amb les retallades que va aprovar el Sr. Zapatero el maig de 2010 de 50.000 milions d'euros veiem com d'importants i significatives són aquestes xifres.

Al principat de Catalunya les retallades d'Artur Mas arriben als 3.700 milions i el frau fiscal empresarial català està valorat en 16.000 milions d'euros. El frau fiscal supera en sis cops les retallades i mesures antisocials que s'estan duent a terme.

El 23% de l'economia espanyola pertany a l'economia submergida i és el país d'Europa amb més bitllets de 500.

Alguns noms; esportistes com Sete Gibernau, Àlex Crivillé, Luis Enrique, Arantxa Sánchez Vicario, la cantant Montserrat Caballé, l'editor de RBA Ricardo Rodrigo, la família Carulla que se l'està investigant als jutjats de Barcelona per un frau fiscal continuat de 180 milions d'euros a través de paradisos fiscals.

És un frau continuat en el temps i en l'espai, és massiu, dimensions extraordinàries, en sabem poc perquè ho fan bé i no s'hi dediquen els mitjans necessaris per combatre-ho. L'Estat Espanyol és el país de la UE que dedica menys recursos i menys plantilla en la lluita contra el frau fiscal.

Els casos que hem pogut saber els últims anys no provenen de cap investigació ni de cap institució espanyols sinó que ha arribat d'Europa concretament de Suïssa i de Liechtenstein que gràcies a uns treballadors de dos bancs d'aquests països van decidir vendre un disquet amb informació de comptes corrents a Berlín i a París. Les dues administracions tributàries decideixen passar la informació dels súbdits espanyols a l'Agència tributària i a partir d'aquí hem sabut que hi ha frau fiscal i hi han comptes afectats. En el cas suís són 3.000 comptes corrents de súbdits espanyols per valor de 8.000 milions d'euros que afecten a 1.500 persones. Es van obrir 659 expedients dels quals mai s'ha filtrat cap nom. En el temps ha transcendit que un d'ells era Emilio Botín. En el cas de Liechtenstein afecta a 69 ciutadans espanyols. Alguns dels noms són Alejandro Sanz, Artur Mas Bernet, pare d'Artur Mas que també constava com a beneficiari l'any 2002 al moment que era conseller d'economia de la Generalitat. Empresaris químics com Bas Puig, arquitectes com Antoni Ribas...

Tot seguit el ponent també va comentar els diversos casos que hi hagut als PPCC de frau fiscal lligats amb corrupció, els quals la majoria també ja han sigut descoberts quasi per atzar. Casos com els de Fèlix Millet, el cas Gürtel, Palma Arena...

Un altre dels fets colpidors és la impunitat que gaudeixen els responsables d'aquests actes. Tothom és igual davant la llei però la llei no és igual davant tothom. De tot el frau fiscal que es coneix només el 10% acaba en judici i els que entren a la presó és una xifra residual. Un exemple és el Cas Hisenda. Un cas que afectava la pròpia inspecció d'Hisenda, concretament la delegació catalana. Persones com l'advocat Folchi, Josep Lluís Nuñez. Aquest estiu passat els van condemnar a penes de presó entre 6 a 13 anys. Cap dels deu condemnats ha entrat a la presó.

Com a conclusió va apuntar que hi ha un silenci molt espès, que es diu estafa, es diu frau, no podem continuar transferint recursos des de les classes populars i pobres cap als rics.

Alternatives: Necessitat de filtres de control, instruments de combat globals, l'eliminació de tots els paradisos fiscals. Més recursos públics per investigar i perseguir més encara en el context que vivim de pèrdues de llocs de treball, pèrdues de drets públics i socials...

Un exemple d'aquesta alternativa avui és Islàndia. Un país que en els últims tres anys han decidit no pagar deutes aliens, jutjar els banquers i els polítics causants de la crisi. L'any passat l'economia real va créixer un 7%. A finals d'any aprovaran una constitució feta pel poble i mitjançant referèndum popular on es prohibirà expressament l'especulació financera.

A partir d'aquí es va obrir el torn de comentaris, preguntes, reflexions del públic assistent que va rondar sobre totes aquestes qüestions posant èmfasi en els mecanismes de control, les sicav, el frau fiscal andorrà, les alternatives, paradisos fiscals, l'Eurovegas, el paper del periodisme, la taxa Tobin...

Podeu escoltar i descarregar-vos el col·loqui a la pàgina web de la CUP:
<http://montblanc.cup.cat>

Març 2012
Assemblea de la Candidatura d'Unitat Popular de Montblanc